

Tuskulėnų bolševikinio teroro aukos - mūsų skausmas

Petras Girdzijauskas

Šiomet per Vėlinės pagerbėme paskutinę poilsio vietą Tuskulėnų dvaro kolumbariume 724-ias 1945 - 1947 m. bolševikinio teroro aukas.

Gedulingas apeigas pradėjo Kultūros ministerijos atstovas B. Brazdžionio eilėraščiu, valstybinės institucijos ir visuomeninės organizacijos, išpūdingai skambant Joanos Gedminaitės atliekamai „Ave Maria“, padėjo vainikus. Kaip ir dera per Vėlinės, pagiedota Visų šventųjų litanija, susirinkusieji kartu su „Aidijos“ chorą giedojo „Viešpaties angelą“, Lietuvos himną, „Marija, Marija“. Monsinjoras Gintaras Grušas perskaitė maldą už mirusiuosius, kalbėjo ministras pirmininkas Algirdas Brazauskas. Susikaupusi tūkstantinė pagarbos procesija praėjo per kolumbariumą su nužudytųjų karštais.

Tuskulėnų aukos - šaudymo kameros, kuri buvo įrengta MGB rūsiuose išdava. Apie jas liudija KGB archyve atrasti dokumentai - mirties nuosprendžiai bei nuosprendžių vykdymo pažymos. Vienas tos kameros budelių, kurių globojo Lietuvos Respublikos VSD vadovas, pastarajam suteikė žinių apie aukų užkasi-mo vietą, liudijo, kad vykdant mirties nuosprendį buvo taikomas netikėtumo faktorius; šaudymo kameros prieangyje stovėjo stalas, už kurio sėdėdavo vienas

ar daugiau čekistų, jie atvestąjį mirtininką apklausdavo keletu nereikšmingų klausimų, toliau liepdavo eiti pro kitas duris, jį dargi pastumdavo prižiūrėtojas į šaudymo patalpą. Iš už durų iššokęs budelis iššaudavo auką į pakaušį, nugriaudavo ją prie įdubos kraujui nutekėti (kraujas iš jos tekėjo tiesiai į kanalizaciją). Po egzekucijos vandeniui buvo nuplaunamos grindys, kad kita atvesta auka nepastebėtų kraujo ir nesipriešintų. Egzekucijos vykdavo iki paryčių; dar naktį nužudytieji buvo sukraunami į specialiai parengtą sunkvežimį ir vežami užkasti į Tuskulėnus. Atkasę aukų palaikus, archeologai rado ne tik kulų pervertas kaukoles, bet ir perdurtas bukais kietais įnagiais (gal laužtuvais), suknežintas bei sulaužytus galūnių kaulus. Iki šūvio į pakaušį ar po jo? Ar tai budelio puota su laužtuvu, plaktu ant parkritusios aukos, ar kontrolinis veiksmas taupant šovinį?

Taip buvo naikinami pasipriešinimo bolševikinei okupacijai vyskupai, kunigai, karininkai ir eiliniai partizanai bei pasipriešinimo organizacijų dalyviai.

Psichologas Jung pastebi: „Tie, kurie atmeta krikščionybę, sugrįžta į senąjį brutalumą, pasireiškiantį visa savo galia“. KPSS-ininkai, čekistai ir kiti tos sistemos atstovai atmetė ne tik krikščionybę, pažabojusią senąjį pasaulio brutalumą, bet ir žmoniškumo apraiškas. Liko nepasotinamais barbarais, sadistais, prievartautojais.

Panašų čekistų-barbarų siautėjimą žinome Rinių miškelyje. Ten aukos buvo atkastos po kelių dienų, ir pasimatė jų išniekinimo brutalumas: nuskalpuoti, perpjauti išilgai liežuviai ir surišti viela už pakaušio, nupjauti lyties organai sukišti į burnas ir kt. Brutalumą liudijančios nuotraukos yra išlikę. Ar nebuvo atliekami tokie veiksmai su šiomis aukomis? Juk ta pati mokykla ir ta pati organizacija - KPSS. Paslapties, matyt, neatskleisime, nes KPSS likučiai valdžioje dangsto budelius (net paskiria valstybines pensijas).

Tuskulėnų dvaro kolumbariumo aukos - rūstus liudininkas ne tik būsime kartoms, bet ir šių dienų trokštantiesiems Rytų imperijos valdytojo „tvirtos rankos“.

Prie Tuskulėnų kolumbariumo

2004 m. gruodžio mėn. 3 d. 16 val.

Mokslų Akademijos Mažojoje salėje (Gedimino pr. 3)
vyks renginys

„Tuskulėnų tragedija“

skirtas pasipriešinimo aukoms atminti.

Dalyvauja: generolas J. Jurgelis,
hb. dr. doc. R. Jankauskas, hb. dr. prof. A. Garmus,
architektas M. Šaliamoras,
genocido aukų muziejaus direktorius E. Peikštenis,
renginio vedantysis archeologas hb. dr. V. Urbanavičius.

Renginio organizatoriai
Lietuvos Mokslų Akademija ir Mokslininkų rūmai